

خواست یکجانبه غرب از تهران

ادامه از صفحه یک
در واقع غرب و به ویژه ایالات متحده به عنوان جولدار حمایت شش‌دانگ از اسرائیل، تنها به این امر بسنده کرده‌اند که به مذاکرات آتش بس و نشست قاهره در پنج شنبه آینده توجه ویژه می‌کنند. این درحالی‌است که دو نکته مهم درباره مذاکرات قاهره، همچنان در پرده ابهام قرار دارد: نخست؛ آیا تل‌آویو در پی مذاکرات و توافق احتمالی حاضر به خروج کامل از غزه و پایان تعرضات نظامی _ تروریستی‌اش در منطقه خواهد بود؟

دوم؛ تهران در مذاکرات قاهره چه نقش و جایگاهی دارد؟ آیا ملاحظات تهران در این مذاکرات در نظر گرفته می‌شود؟ در این‌حال آیا لازم نیست که واشنگتن و تهران به عنوان متغیرهای اصلی که قادر به سامان‌بخشی‌اوضاع منطقه باشد، امری که در هماهنگی با مذاکرات باشند؟ واقعیت این‌است که در این‌باره غرب و خاصه ایالات متحده دیدگاه روشنی را ارائه نکرده و بلکه تنها از تهران خواسته شده به نتایج مذاکرات آتش‌پیس امیدوار و از واکنش به اسرائیل دوری گزیند.

نکته مهم‌تر که بر مدار عصبی تهران تأثیر مستقیم دارد، نوع آرایش نظامی ارتش دریایی، هوایی و زمینی ایالات متحده در پی اعلام آمادگی تهران برای واکنش به اقدام اسرائیل است. این آرایش به گونه‌ای شکل گرفته که می‌خواهد هشداری تهدیدآمیز با مفهومی فراتر از اقدام بازدارنده را به مخاطب خود یعنی تهران القا کند. به عبارت دیگر، واشنگتن و دیگر متحدان غربی اسرائیل در پی تحمیل سکوت و بی‌عملی به تهران هستند. این وضع ادامه همان رویکرد غرب با معیار دوگانه‌ای است که از یکسو در برابر ماجراجویی و اشغالگری اسرائیل چشم می‌بندد. از سوی دیگر با هرگونه مقاومت و پاسخ دادن به رفتار اسرائیل به شدت مخالفت کرده و مقلان آن نمایش ایستادگی می‌کند.

خواست یکجانبه غرب، تحمیل اراده‌ای مبتنی بر قدرت است که نه تنها به بی‌ثباتی‌ها در خاورمیانه پایان نمی‌دهد بلکه اعتبار دولت‌های آن را به چالش می‌کشد؛ امری که دهه‌هاست بر منطقه سایه‌انداخته و نقطه انفجار آن، حمله هفتم اکتبر حماس به درون مرزهای امنیتی اسرائیل بوده است. غرب برای مجاب کردن تهران در عقب نشستن از اراده پاسخ به اقدام تروریستی و نقض حاکمیت سیاسی ایران، لازم‌است امتیازی درخور را جایگزین آرایش نظامی تهدیدآمیز کند. خواست یکجانبه نتیجه بیش‌نمیست.

خبر

دیدار معاون اول رئیس‌جمهور با رئیس قوه قضائیه

تاکید بر پیشبرد برنامه‌ها و راهکارهای تحقق شعار سال

رئیس قوه قضاییه با دیدار با معاون اول رئیس‌جمهور گفت: باید متناسب با جنگ اقتصادی دشمن که علیه ملت ایران به راه انداخته از سربازان و کنشگران و فعالان اقتصادی و تولیدی در میدان حمایت کرد. به گزارش ایسنا به نقل از مرکز رسانه قوه قضائیه، محمدرضا عارف معاون اول رئیس‌جمهور عصر امروز سه‌شنبه (۲۳ مرداد) با حضور در دفتر رئیس دستگاه قضا، با حجت‌الاسلام والمسلمین محسنی اژهای دیدار کرد.

رئیس قوه قضاییه در این دیدار با تبریک آغاز به کار دولت چهاردهم، توقیفات این دولت را از خوافد سنمئلت کرد و بر ضرورت انسجام و اتحاد هر چه بیشتر قوا برای غلبه بر مشکلات و پیشبرد امور کشور و مردم تأکید کرد.

محسنی اژهای همچنین آمادگی همه‌جانبه‌قوه قضائیه برای کمک به دولت چهاردهم را مورد تأکید قرار داد و با استناد به فرمایش مقام معظم رهبری، موفقیت رئیس‌جمهور و دولت وی را موفقیت همه ارکان و اجزای نظام جمهوری اسلامی ایران دانست.

وی همچنین با استماع برنامه‌ها و نقطه‌نظرات معاون اول رئیس‌جمهور در جهت بهبود شرایط کشور و مردم، ابراز امیدواری کرد با تحقق برنامه‌های دولت چهاردهم و همت و تلاش مضاعف مسئولان، وضع موجود به نفع مردم تغییر کند.

رئیس قوه قضاییه در این دیدار با اشاره به شرایط خیره‌کننده کشور، متذکر شد: در شرایط جنگ اقتصادی دشمنان، نباید از پیشبرد برنامه‌های محسنی اژهای در همین راستا خاطر نشان کرد: باید متناسب با جنگ اقتصادی دشمن که علیه ملت ایران به راه انداخته از سربازان و کنشگران و فعالان اقتصادی و تولیدی در میدان حمایت کرد

و قطعاً دستگاه قضا، هم منطبق با وظایف ذاتی خود و هم از حیث کمک به دولت چهاردهم در سربازان و کنشگران عرصه جنگ اقتصادی را تنها نمی‌گذارد.

رئیس قوه قضاییه همچنین در جریان این دیدار با اشاره به تشکیل کارگروه‌های مشترک قوه قضاییه و دولت سیزدهم در راستای هفکری و همکاری فی‌مابین جهت غلبه بر مسائل و مشکلات پیش‌رو کشور و مردم، بر استمرار و قوت هر چه بیشتر فعالیت‌های این کارگروه‌های مشترک میان دستگاه قضا و دولت چهاردهم نیز تأکید ورزید.

درباره کابینه پر حاشیه دولت چهاردهم

پزشکیان انتقادات را شنید

گروه سیاسی-وزاری پیشنهادی پزشکیان در کمیسیون‌های تخصصی مجلس حاضر می‌شوند و اخیراً حاکی از آن است که جلسات رای اعتماد از روز شنبه آغاز خواهد شد. فهرست ۱۹ وزیر واکتش‌های متفاوتی را برانگیخت و باعث همه‌های زیادی به پزشکیان شد. ایقنای وزیر اطلاعات دولت سیزدهم، معرفی یک فرد نظامی دیگر برای تصدی وزارت کشور و توجه نکردن به زنان و اقلیت‌ها بر خلاف گفته‌های پیشین از جمله مسائلی است که منتقدین مطرح می‌کنند.

ایسنا در این باره می‌نویسد: با این حال پس از اعلام لیست وزرای پیشنهادی، برخی انتقادها نسبت به انتخاب برخی افراد مطرح شده است که هم در این مدت بارها اعلام کرده است که میرا از خطا نبوده و انتقادها را بپذیرا است. با این حال باید توجه داشت همانطور که نقد رئیس‌جمهور و دولت حق جامعه و جریان‌های سیاسی است، انتخاب کابینه هم حق رئیس‌جمهور است. پزشکیان پیش از این گفته بود که باید دعواهای سیاسی خاتمه یابد و شاید بر اساس همین دیدگاه خود، ترجیح داد کابینه‌ای فرارجحانی تشکیل دهد و حتی رقبای خود را وارد کابینه کند.

او در دیدار با خبرنگاران که پیش از اعلام لیست وزرای پیشنهادی برگزار شده بود، درباره کابینه اش گفته بود که «مشکل ما در وهله اول افراد نیستند، بلکه این انتخاب راه غلط است که مانع از رسیدن ما به مقصد می‌شود.» او در همان جلسه گفته بود که «بنده دولت وفاق ملی را مطرح کردم چرا که باور دارم در همه دولت‌ها گذشته افرادی بودند که می‌خواستند برای تأمین منافع کشور و مردم کار کنند و باید از همه این ظرفیت‌ها استفاده کنیم.» بر این اساس رئیس‌جمهور در انتخاب کابینه بر اساس گفته‌های خود عمل کرد.

در این بین هم برخی فعالان سیاسی با توصیه به ادامه حمایت از مسیری که رئیس‌جمهور آغاز کرده است، به مساله شرایط و مقتضیات فضای سیاسی کشور اشاره داشته و احتمال داده‌اند که شاید رئیس‌جمهور در شرایط خاصی دست به انتخاب برخی وزراء زده است. محمد شریعتمداری گفته است که «بکران نابشیم و به آینده دولت رئیس‌جمهور پزشکیان و جمهوری اسلامی امیدوارانه بنگریم.» آذر منصوری خاطرنشان کرد که «محدودیت‌های پیش روی رئیس‌جمهور را پیش‌بینی می‌کردیم و رویکردها، رفتارها و نقد و مطالبه‌گری‌ها نیز باید در راستای افزایش قدرت چانه‌زنی و اثرگذاری بیشتر ایشان باشد. مراقب تفرقه‌افکنی‌ها باشیم.» اسحاق چابگیرگی تأکید کرده است که «بکران پزشکیان را تنها گذاشت.»

محمدعلی ابطعی اظهار کرد که «پزشکیان قرار نبود دعوا کند. که مردم هم خسته از دعوا شده‌اند. من به همین دلیل بدون توجه به خصوصیات وزرا معتقدم باید از کابینه پزشکیان دفاع کرد.» احمد زیدآبادی با بیان اینکه انتقاد کابینه در حوزه حقوق رئیس‌دولت است، اشاره کرد که «نامناسب بودن برخی همکاریان

رئیس‌جمهور در درجه نخست، مشکل خود اوست. اگر او واقعاً فکر می‌کند که با برخی از این افراد می‌تواند کار کند، دلیلی ندارد که ما کاسهٔ داغ‌تر از آتش شویم!» محمود واعظی هم گفته است که نسبت به کابینه چهاردهم قضاوت عجولانه نداشته باشیم. انتخاب نهای اعضای کابینه حق قانونی رئیس‌دولت است و باید به انتخاب و تشخیص ایشان احترام بگذاریم.» البته بهتر بود که خود رئیس‌جمهور دربارهٔ چپش

کابینه با مردم صحبت می‌کرد ولی این نکته را هم نباید از یاد برد که مسعود پزشکیان بارها اعلام کرده است که اهل دروغ گفتن نیست. او قول داده است که «به مردم دروغ نگویم و در گفته‌هایم صادق و پاسخگو باشم.» پزشکیان همچنین در واکنش به این انتقاد برخی افراد حاضر در کابینه در پیامی در شبکه ایکس‌نوشته است که «مردم عزیز سرمایه بزرگ دولت شمایید، توجه و حساسیت شما در انتخاب اعضای کابینه ارزشمند است. در مرحله انتخاب و بررسی کابینه از صاحبانظران متعددی مشورت گرفتیم و تلاش کردیم با رویکرد وفاق و

همدلی، بهترین وضعیت ممکن را با ظرفیت‌های مسعود پزشکیان برای انتخاب وزرای پیشنهادی، برخی انتقادها نسبت به انتخاب برخی افراد مطرح شده است که هم در این مدت بارها اعلام کرده است که میرا از خطا نبوده و انتقادها را بپذیرا است. با این حال باید توجه داشت همانطور که نقد رئیس‌جمهور و دولت حق جامعه و جریان‌های سیاسی است، انتخاب کابینه هم حق رئیس‌جمهور است. پزشکیان پیش از این گفته بود که باید دعواهای سیاسی خاتمه یابد و شاید بر اساس همین دیدگاه خود، ترجیح داد کابینه‌ای فرارجحانی تشکیل دهد و حتی رقبای خود را وارد کابینه کند.

شاهد نظردهی آنان درباره خوب یا بد بودن وزرای پزشکیان از سوی دسته اول هستیم. وقتی به چنین مسائله‌ای ورود می‌کنند، از همان چارچوب براندازانه‌شان هم خارج می‌شوند. اظهارنظر حق آن‌هاست، اما غیرمنطقی و خارج از چارچوب‌های خودشان است.»
وی افزود: «گروه دوم از ابتدا به این روند ظنن بودند و اعتقاد داشتند آمدن آقای پزشکیان نتیجه یک تئانی و برنامه‌ریزی از بالا بود. به همین دلیل امید بی این که اتفاق مثبتی بیافتد، نداشتند. حالا کابینه معرفی شده آن‌ها می‌تواند بگوید دیدید همان که ما گفتیم. این‌ها می‌توانند به این شکل انتقاد کنند، اما نمی‌توانند بگویند چرا آقای ایکس هست و ایگرگ نیست و سطح انتظارات را بالا ببرند. شما که نظارتی نداشتید، منتظر بودید چه کسانی بیایند؟ انتقادات این گروه هم تناقض‌آلود است.»

زیدآبادی درباره انتقادها به پزشکیان و واکنش‌هایی که طی چند روز گذشته مطرح شد، به فرارو گفت: «به‌طور مشخص وزرای پیشنهادی سه وزارتخانه و از میان آن‌ها دو وزارت حساس، به نظر نمی‌رسد دارای خط فکری و گفتگمانی باشند که بخواهند با دولت همراهی کنند. تردید و سوال‌هایی درباره وزیر کشور وجود دارد. آقای مومنی شخصیتی متین، جافافته و مودب است، اما نمی‌دانیم چه خواهد کرد و آیا توافقی میان او و آقای پزشکیان قرار گرفته یا نه. وزارت اطلاعات مورد بحثی است که همه می‌دانیم کلاً از کنترل

رئیس‌دولت خارج بوده و اگر کسی از خودشان را بگذارند، مسلط‌تر است و همان شیوه‌ها را ادامه می‌دهد. اگر فردی غیر از این باشد، معتقدم که آن شخص نمی‌تواند کار موثری انجام دهد؛ مثل دوره‌ای که آقای علوی وزیر بود.»

وی افزود: «مورد آخر به آقای دنیا مالی مربوط می‌شود که تاثیر سیاسی گسترده‌ای ندارد، اما بالاخره یک حوزه تخصصی است و انتظار این بود که یک متخصص نامدار اهل ورزش آنجا را اداره کند. به غیر از این‌ها، کابینه پیشنهادی نکات مثبت و قابل دفاعی دارد. فکر می‌کردم آقای میدری (گزینه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی) با موانعی روبرو شود. سیدعباس صالحی مسئولیت را قبول کند. خیلی از ناامهایی که انتظار داشتیم، در این فهرست هستند. به این فهرست نمی‌شود انتقاد کرد و جای انتقاد بود. اما فراتر رفتن از انتقاد، اظهار ناامیدی و پشیمانی بکردن، حمله به پزشکیان و اتهام‌زنی به او بنیانی ندارد.»

این تحلیلگر سیاسی با دسته‌بندی منتقدان کابینه پیشنهادی، اظهار داشت: «آن‌هایی که الان اعتراض دارند سه دسته هستند؛ دسته اول اعتقاد دارند که این سیستم اصلاح‌پذیر نیست و انتخایات هم بی‌معناست. وقتی کلیت چیزی را رد می‌کنیم، ورود به جزئیات دیگر معنی ندارد. اما

حاضر مطرح می‌شود، موضوع استانداران است. وزیر کشور نمی‌تواند به تنهایی استانداران را منصوب کند. انتصاب آنان باید در کابینه تصویب شود. آقای مومنی خلق و خوقی مناسبی دارد و اگر اهل شدت برخورد نباشد و به ویژه حمایت دستگاه را پشت سرش خودش داشته باشد، به عملکرد خوب کمک می‌کند. تجربه عبدالله نوری را نباید فراموش کنیم. مجلس پنجم وزیر کشور را استیضاح و برکنار کرد. مجلسی که خیلی با مجلس فعلی فرق می‌کرد. چنین تجربه‌ای وجود دارد، بنابراین باید بتوانیم کار کنیم.»

این تحلیلگر سیاسی درباره محدودیت‌ها و مشکلات رئیس‌جمهور، خاطرنشان کرد: «تکلیف رئیس‌جمهور در کشور مشخص است. در یک باتلاق گیر می‌کند، همه مسئولیت اجرایی روی دوشش است، مردم مطالبات‌شان از اوست و ابزاری که دارد – یعنی دستگاه دولت – بی‌نهایت ناچیز است. این دستگاه دولت هم برای تشکیل باید تأیید مجلس را بگیرد. کابینه اگر بخواهد از مجلس عبور کند، بالاخره باید هماهنگی بین پزشکیان و آقای قالیباف صورت بگیرد. اگر کابینه‌ای به مجلس برود که بخواهند نصف وزرایش را ببیناندرند، با چه ابزاری می‌خواهد از این وضعیت عبور کند؟ پیش از این گفتیم که اگر رهبری، قالیباف، اژهای و نظامیان مثل سردار باقری نخواهند با پزشکیان کار کنند، چه ابزاری در دستش هست که بخواهد کارش را پیش ببرد؟

نهاد ریاست‌جمهوری جای دعوا نیست. آن‌هایی که تا حالا دعوا کردند، کدام‌شان به نتیجه مثبتی رسیدند؟ همین اول دعوا بخواهد شروع شود، دوباره برمی‌گردیم سر خانه اول. در حالی که پزشکیان آمد که دعوایا را تمام کند.»

وی اضافه کرد: «چه کسانی منتقد هستند؟ یک بدنه همیشه رای می‌دهند. اما در آن بدنه‌ای که باعث ریاست‌جمهوری پزشکیان شد، در تحلیل وجود داشت. یک تحلیل این بود صرف پذیرش پزشکیان به معنای وجود اراده برای نشان دادن و پیشبرد پارهای از اصلاحات است. این تحلیل وقتی با کابینه مواجه می‌شود، به‌طور طبیعی انتقاداتی دارد و البته تا زمانی که معتقد است اراده تغییر وجود دارد، حائل در تحلیلش ایجاد نمی‌شود. یک دسته‌اشانی من بودند که دور اول انتخابات رای ندادند، ولی دور دوم شرکت کردند. ما که می‌دانستیم ضمانتی برای موفقیت وجود ندارد. اما نمی‌خواستیم دولتی را ببینیم که مثلاً وزیر ارشادش آقای رسایی، علوش امیرحسین ثابتی و دیگر وزرایش نویبان و کوچک‌زاده و مانند آن‌ها باشند. الان کدام یک از این چهره‌ها یا

چهره‌هایی شوبه به این‌ها را آقای پزشکیان معرفی کرده که نوعی نبی‌خواه ناراحت باشم؟ ما در ملت نمی‌توانیم با این کابینه برخورد تندی کنیم.»

سیاست روز

اخبار

محمدباقر قالیباف:

شورای امنیت اقدام جدی و فوری برای توقف جنایات رژیم صهیونیستی کند

رئیس مجلس شورای اسلامی در نامه‌ای به روسای پارلمان‌های جهان تأکید کرد که شورای امنیت سازمان ملل متحد موظف است برای توقف جنایات رژیم صهیونیستی در غزه که با حمایت مستقیم و همه‌جانبه آمریکا و برخی کشورهای غربی در حال انجام است، اقدام جدی و فوری به عمل آورد.

به گزارش ایسنا، متن پیام محمدباقر قالیباف رئیس مجلس شورای اسلامی روسای پارلمان‌های جهان به این شرح است:

عالیجناب؛

اکنون گذشت ۱۰ ماه از بحران غزه و استمرار جنایات گسترده و هدف قرار دادن عمدی شهروندان بی‌گناه فلسطینی، بیابگر فقدان اراده سیاسی رژیم اشغالگر و منحوس صهیونیستی برای پایان دادن به این جنگ ویرانگر و تداوم فاجعه انسانی در غزه است.

جنایت وحشیانه و هولناک رژیم صهیونیستی در حمله عمدی به مدرسه التابین و به شهادت رساندن بیش از یکصد تن و زخمی کردن ده‌ها تن دیگر از غیرنظامیان بی‌گناه فلسطینی، نشان‌دهنده عزم شیطنی این رژیم جنایتکار برای ادامه جنگ و قتل‌عام نظام‌مند غیرنظامیان فلسطینی با هدف پاکسازی قومی در نوار غزه است.

این جنایات پرتکرار علیه غیرنظامیان، نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه به شمار می‌آید. از این‌رو، نادیده گرفتن قوانین بین‌المللی توسط رژیم صهیونیستی و تداوم حملات به نوار غزه، نیازمند اتخاذ موضع واحد و مؤثر بین‌المللی برای حمایت از مردم فلسطین است.

از پیامدهای سکوت مجامع بین‌المللی در قبال جنایات مستمر رژیم صهیونیستی این است که این رژیم نامشروع تن تنها هیچ‌گونه حد و مرزی برای تداوم اقدامات شنیع خود نمی‌شناسد، بلکه با قلب واقعیات و با کمک چتر حمایتی برخی قدرت‌ها به دنبال ادای سازی جنایت و نسل‌کشی هفتمند در نوار غزه است.

رژیم صهیونیستی با هدف قرار دادن مداوم غیرنظامیان و مقامات فلسطینی، از همه خطوط قرمز عبور کرده است، اقداماتی که به‌اور بسیاری به روند اضمحلال و فروپاشی آن سرعت بخشیده است. به‌عنوان یکی از تازه‌ترین اقدامات دمنشانه رژیم جعلی اسرائیل باید به ترور شهید اسماعیل هنیه در تهران اشاره کنم. جمهوری اسلامی ایران، به موجب ماده ۵ منشور سازمان ملل متحد، دفاع مشروع نسبت به این اقدام مجازواته علیه خود داشته و به نحو مقتضی به آن پاسخ خواهد داد. جمهوری اسلامی ایران از جامعه بین‌المللی می‌خواهد که برای توقف این‌گونه موارد آشکار تجاوز و نقض مکرر حاکمیت کشورها تدابیر لازم را اتخاذ نمایند.

بدین‌مناسبت از جامعه جهانی و تمام آزادگان جهان به ویژه رؤسای محترم مجالس می‌خواهم ضمن محکومیت شدید جنایات رژیم اشغالگر اسرائیل، به مسئولیت‌های بین‌المللی، اخلاقی و انسانی خود در این حمایت از ملت مظلوم فلسطین عمل نموده و برای متوقف کردن کشتار غیرنظامیان فلسطینی که مصداق بارز ارتکاب جرایم جنگی و نقض فاشح حقوق بین‌الملل، حقوق بی‌الملل بشریدوستانه و حقوق بشر بین‌المللی است، تلاش کنند و رژیم غاصب صهیونیستی را با اتخاذ اقدامات قاطع و بازدارنده پاسخگو نموده و به کرتش و تمکین در برابر قوانین بین‌المللی وادار نمایند.

در این راستا، شورای امنیت سازمان ملل متحد در اجزای وظایف ذاتی خود طبق منشور ملل متحد موظف است برای توقف جنایات رژیم صهیونیستی در غزه که با حمایت مستقیم و همه‌جانبه آمریکا و برخی کشورهای غربی در حال انجام است، اقدام جدی و فوری به عمل آورد.

اینجناب بار دیگر ضمن محکومیت شدید این جنایت هولناک و اعلام همبستگی کامل با مردم مظلوم فلسطین، بر ضرورت اتخاذ مواضع قوی و یکپارچه توسط جامعه جهانی به ویژه کشورهای اسلامی با هدف توقف فوری و کامل تجاوز رژیم صهیونیستی و حمایت قاطعانه و مؤثر از ملت دفاع فلسطین تأکید می‌کنم.»

عارف در مراسم تودیع و معارفه معاونان علمی ریاست جمهوری

در فناوری پیشرفته جزء مدعیان بزرگ دنیا هستیم

نسبی است. به محض این‌که از موضوع مزیت نسبی صحبت می‌کنیم، اول نیروی انسانی مطرح می‌شود. شاخص‌های کمی و کیفی نیروی انسانی، یک سرمایه معنوی را برای ما به ارمان آورده است. منابع زیرزمینی، ظرفیت بالای دانشگاه و کیفیت آن، مزیت نسبی است که باید در همه برنامه‌ریزی‌ها و تلاش‌ها استفاده شود.

وی با بیان این‌که «تعهدات ملی ما یکی دیگر از مزیت‌های ماست»، گفت: ما چه تعهدات ملی داریم؟ سند چشم‌انداز، در رأس همه تعهدات ملی قرار دارد؛ جایگاه اول در منطقه در همه زمینه‌ها میثاق ملی است و بنا بوده تا سال آینده به این برسیم که عقب ماندیم و حتما باید جبران شود.

معاون اول رئیس‌جمهور خاطرنشان کرد: محوریت تحقق سند چشم‌انداز به‌طور طبیعی به عهده معاونت علمی است. گام‌های اولیه برداشته شده و به جای رسیدیم که بدون استناد به نیروی جوان علمی نمی‌توانیم جلو برویم. زمانی که این سند تصویب می‌شد، ما در برخی از شاخص‌ها، جایگاه اول یا دوم در منطقه را داشتیم.

یادمان باشد ما در منطقه‌ای پویا زندگی می‌کنیم. شاخص‌های مد نظر ما در طول ۲۰ سال گذشته بسیار دگرگون شده است. ما در این فضای رقابتی می‌خواهیم پیشتاز باشیم.

وی همچنین اظهار کرد: اولین کلید عملیاتی برنامه هفتم توسعه را دیروز با تشکیل شورای عالی راهبری این سند خوب، زده شد. درآن جلسه عموماً از اهداف خوب و مترقی‌ای این برنامه صحبت شد. ایرداری که این سند می‌شود گرفت این است که منابع مورد نیاز دیده نشده است؛ در برنامه هفتم تکلیف شده که دولت ظرف یک

^[1] نسبی است